

Barraca i tina de pedra seca de La Perera

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Entre el Torrent bo i la riera del casalot, a l'est del bosc de les fosses.
Emplaçament
Alçada: Situada prop del camí del Torrent Bo, al nord del terme
524,8

Coordenades:

Latitud: 41.75493
Longitud: 1.61383
UTM Est (X): 384760
UTM Nord (Y): 4623495

Classificació

Número de fitxa 08002 - 82
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 2005
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Reformada al 2005
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08002A001000040000UT
Fitxes associades:
[Camí de les Fosses](#)
Autoria de la fitxa Cristina Belmonte, iPAT Serveis Culturals
Data de registre de la fitxa: dt., 01/08/2017 - 02:00

Descripció

Conjunt format per barraca de vinya i tina, orientades a l'est i construïdes a diferent nivell. La barraca, situada a la part baixa, té planta quadrangular feta amb pedra seca, de llinda única i muntants verticals. La pedra de la llinda, és força gran i té forma de mitja circumferència. La coberta és de falsa cúpula, rematada amb argila i pedruscall i amb un petit ràfec de pedres planes volades acabant la coberta. Es conserva la sortida de fums, definida per una pedra clavada verticalment i coberta per una llosa inclinada.

El mur de façana principal, on es troba la porta, està construït de manera atalussada. Per davant seu, a uns metres hi ha un marge/escullera de pedra seca amb grans blocs de pedra rectangulars, que actua com a límit i mur de contenció del conjunt.

La barraca es construï per preservar la boixa de la tina, guardar les eines i servir d'aixopluc.

La tina està aixecada sobre un petit monticle, el que garantia que s'hi pogués accedir a peu pla, i al mateix temps, que es pogués recollir el most des de la barraca. Té una planta circular i també està feta amb la tècnica de la pedra seca. La part superior, tenia una obertura, per on s'abocava el raïm, definida per una única llinda acabada amb aboxardat i muntants rectangulars. La coberta també és de falsa cúpula, rematada amb pedruscall i un ràfec (escopidora) de pedres planes volades que sobresurten de la línia de paret. En l'obertura de la cúpula, encara es conserva una biga de fusta.

La part soterrada, on s'emmagatzemava el most, estava feta amb morter de calç i pedra i folrada per cairons quadrants de rajola vidrada de color marró, que feia impermeable l'estructura. Per sobre d'aquests cairons se situaria el brescat de fusta on es trepitjava el raïm, que no es conserva.

El conjunt està en força bon estat de conservació, tot i això, la part superior d'aquesta tina, apareix relligada amb una espècie de brides fetes de filferro.

Sembla que al voltant del 2005 s'hi va fer una restauració integral, que va modificar la fisonomia de l'estructura, sobretot de la porta d'entrada i del mur de la façana principal.

Observacions:

Correspon a l'element 5953 de la Viquipedia.

Història

És difícil determinar la cronologia exacte de les construccions de pedra seca, ja que no se'n coneixen documents. La hipòtesi més raonable situaria la gran expansió d'aquestes construccions a la primera meitat del segle XIX amb la proliferació de la vinya.

Bibliografia

PLANS MAESTRA, J (2009) Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Publicacions de l'Abadia de Montserrat (Biblioteca de cultura popular Valeri Serra i Boldú, 20).
Barcelona-Rubí
wikipedia.catpaisatge.net

